

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta šte. 18
Poštno ček. račun: šte. 24/12410

Cena: Posamezna šte. L 25
Naročnina: Mesečno L 110
Za inozemstvo: Mesečno L 190

Leto VI. - Štev. 33

Gorica - 19. avgusta 1954 - Trst

Izhaja vsak četrtek

SLS in njen program

Preteklo leto smo v vrsti uvodnikov govorili o krščanski demokraciji med Slovenci. Poudarili smo, da je bila nje nositeljica pri nas Slov. ljudska stranka. Ta je sedaj v domovini prepovedana kot vse ostale stranke, razen partije. Živi pa v zamejstvu med begunci zlasti v obeh Amerikah. In tu si je zasnovala nov program, ki je zrasel iz izkušenj v preteklosti in sedanosti. Da se tudi naši bralci seznanijo z njim, ga hočemo ponatisniti v tej številki in v prihodnjih. Iz dela in načrtov drugih se učimo tudi sami.

Čl. 1. SLOVENSKI NAROD IN SLOVENSKA DRŽAVA

Slovenski narod sestaja iz Slovencev po rodu in jeziku, po narodni zavesti, običajih, izročilih in kulturi. Člani narodnega občestva so tudi tisti Slovenci, ki žive izven narodne države kot manjšine ali kot izseljenci.

Posvečati jim je treba trajno skrb, da bodo deležni demokratičnih svoboščin in uživali vse pridobitve narodne kulture ter ostali zavedni člani svojega naroda.

Slovenski narod ima po naravnem pravu pravico do svoje države, da sam ureja svoje življenje, da vstopa v državne zveze ter sodeluje v družini svobodnih narodov. SLS stremi in dela, da bi slovenski narod uveljavil to svojo pravico in se ves združil v slovenski državi.

Čl. 2. SVOBODA IN DEMOKRACIJA

Slovenija bodi urejena po krščanskih načelih spoštovanja pravic osebe in družine, svobode v družbi, demokracije in socialne pravičnosti. Zajamčena bodi samouprava ozemeljskih in poklicnih enot. Naloge, ki jih morejo opravljati nižje upravne enote, naj bodo v njihovem samoupravnem delokrogu. Svoboda državljanov, ki ni v opreki s krščanskimi in državnimi načeli, z zakoni in običaji narodnimi koristni, je nedotakljiva. Zajamčena bodi svoboda vere in vesti, vzgoje in pouka, besede in tiska, zborovanja in združevanja, strokovnega, stanovskega, kulturnega, gospodarskega in političnega uveljavljanja ter neodvisnost sodstva. Volilna pravica bodi enaka za vse državljane obeh spolov.

Trdnost države je odvisna od vere v Boga in od pravne vrednosti državljanov. Cerkvam in verskim združenjem država varuje svobodo delovanja. Država štiti javno moralno. Razmerje med državo in verskimi skupinami urejajo pogodbe.

Čl. 3. DRUŽINA

Družina je osnovna celica narodovega življenja. Družbeni in državni red naj jo štiti in pospešuje njen napredek. Zakonodajna naj varuje svetost zakonske zveze. Država naj prizna cerkveno poroko. Družine z mnogimi otroci naj imajo primerne prednosti in ugodnosti.

Zena naj bo čim bolj osvobodjena pridobitnega tekmovanja, da se more posvečati svojim naravnim, materinskim, vzgojiteljskim nalogam. Družinske plače naj omogočajo ustanavljanje družin, jim zagotavljajo primerno življenje in omogočajo pridobitev družinske imovine.

Čl. 4. KULTURA, VZGOJA, IZOBRAZBA, SKRB ZA MLADINO

Kulturni razvoj naroda je pospeševati z vsemi sredstvi na vseh področjih narodove kulturne dejavnosti. Država naj podpira vzgojne, kulturne in znanstvene ustanove ter naj skrbi, da se kultura in umetnost širita med ljudske množice.

Starši imajo pravico in dolžnost skrbeti za vzgojo otrok. Šola jih dopolnjuje. Zato bodi šolstvo, kakor tudi vsa ostala narodna vzgoja in izobrazba zgrajena na temeljih družinske vzgoje, ki je krščanska in narodna, in ji je namen oblikovati človekovo osebnost za življenje in delo v družbi. Družinska vzgoja bodi usmerjena v družinsko in žensko javno udejstvovanje. S pametno razdelitvijo učnih zakonodav naj se izpolni strokovna in poklicna izobrazba kmetske mladine ter krepki industrijski in obrtni naraščajo.

Mladini naj se poleg verskega pouka in obče izobrazbe zagotovi tudi socialni pouk, združen s poklicno vzgojo in izobrazbo v strokovnih šolah, pri katerih sodelujejo stanovi. Zasebno šolstvo bodi izenačeno z državnim. V šolstvu odločajo šolski odbori, sestavljeni iz zastopnikov staršev, veroizpovedi in države. Primerna organizacija naj skrbi za poklicno zaposlitev mladine in za zagotovitev gospodarske eksistence. Z mladinsko zaščitno zakonodajo bodi mladina varovana pred izkoriščanjem.

Podpirati je treba mladinske vzgojne, telovadne, športne in poklicne organizacije, ki mladim ljudem pomagajo duhovno in materialno. Umazano čtivo, nedostojne prireditve in filme je nadomestiti z neoporečnimi. Zasebno mladinsko skrbstvo bodi deležno javne pomoči.

S primerno politično vzgojo je treba politično življenje izčistiti sodobnih zmot in narod vzgajati k strpnosti in vzajemnosti.

Čl. 5. NARODNO ZDRAVJE

Razširijo in izpopolnijo naj se zdravstvene ustanove z uporabo sredstev modernega napredka na polju zdravstva in zdravstvene vzgoje. Zdravstvene ustanove morajo biti dostopne vsem slojem, revnim na javni trošek. Pod državnim nadzorstvom naj bodo zdravstveni viri, zdravilišča, okrevališča, otroški zavodi, hiralnice in podobne ustanove. Za lajšanje socialne bede se poskrbi s primerno zakonodajo. Državna oblast sodeluje z verskimi in drugimi zasebnimi organizacijami in pobudami za preprečevanje zdravju škodljivih pojavov in za odstranjevanje vzrokov za take pojave.

Francija in evropska obramba

Priznati moramo, da je francoski ministrski predsednik Mendes France zelo energičen človek. Obljubil je francoski zbornici, da bo rešil indokitajski spor v teku enega meseca. In mož je besedo držal. Sklenil je premirje ter zaključil pogajanja, ki so se vlekle že skoraj tri mesece. Res je, da sporazum, ki ga je Mendes France dosegel v Ženevi, ni najboljši, a priznati moramo, da bi boljših pogojev tudi Bidault ne mogel doseči.

Komaj je Mendes France zaključil pogajanja v Ženevi, že se je deset dni pozneje podal nenadoma v Tunis ter naznanil tuniskemu beju, da je Francija pripravljena izročiti Tunizijcem popolno notranjo samoupravo. Tudi to je bil zelo drzen korak, ki ni zadovoljil francoskih nacionalističnih krogov, še manj pa francoske naseljence v Tuniziji, ki si od bodoče nadvlade Tunizijcev ne obetajo preveč rožnatih dni. Priznati pa moramo, da je bil tudi ta korak francoskega premiera popolnoma na mestu in da bi ga bila Francija napraviti že pred nekaj leti. Podoben korak bo treba podvzeti tudi glede Maroka, kjer vlada zadnje čase pravi pekel in kjer je v enem mesecu izgubilo baje zaradi atentatov in političnih nemirov že kakih tri sto ljudi svoje življenje.

Prepričani smo, da ima Mendes France tudi glede Maroka svoj načrt, s katerim pa trenutno ne more na dan, ker mora rešiti prej nekaj drugih, nič manj perečih vprašanj. Zato je zahteval Mendes France od narodne zbornice, da bi se debata o tuniskem in maroškem vprašanju

Verska svoboda v Jugoslaviji

Canterburyški nadšk. Fisher, najvišji predstojnik anglikanske cerkve, ki se je udeležil zborovanja protestantovskih in pravoslavnih cerkva v Evanstonu pri Chicagu, je v enem svojih govorov ostro obsodil ravnanje jugoslovanske vlade s črnogorskim pravoslavnim nadškofom Arzenijem, ki je bil nedolgo tega obsojen na 11 let zapora zaradi svoje opozicije do Titovega režima. Nadškof Fisher je poudaril, da niso mogli obsojenemu nadškofu dokazati nobenega kaznivga dejanja. Jugoslovanska vlada, je rekel nadškof Fisher, zatira svobodo, o kateri trdi, da jo brani in štiti. Je v resnici zelo žalostno, da se stara zgodba, ki je znana v vseh komunističnih deželah, zopet in zopet ponavlja, da namreč škofa, ki mu ne morejo ničesar dokazati, aretirajo in zaprejo, samo da bi prestrašili cerkev ter jo podvrgli državni oblasti.

preložila na poznejši čas. Zbornica je z veliko večino ugodila njegovi zahtevi. Ravno tako je ugodila njegovi zahtevi ter mu podelila polno oblast, da izvede svoje gospodarske in finančne načrte ter reši Francijo iz gospodarskih in finančnih nepravil, v katere je zašla zadnja leta.

Vprašanje, ki dela francoskemu premieru največ skrbi, je vprašanje evropske obrambne skupnosti, ki bo prišlo še ta mesec v narodni zbornici na razpravo in o katerem bo treba zavzeti definitivno stališče. In ravno pri tem vprašanju ne gre in tudi ne bo šlo Mendes Franceu vse tako srečno izpod rok.

Mendes France je izdelal o evropski obr. skupnosti svoj poseben načrt, ki je nekak kompromis med stališčem zagovornikov in nasprotnikov evropske obr. skupnosti. S tem načrtom pa ni pridobil ne enih ne drugih. Vlada je sicer odobrila ta načrt, a ne brez težkih posledic, kajti trije njeni ministri, ki pripadajo bivši degolistični stranki in ki so odločili nasprotniki evropske obr. skupnosti, se niso niti s tem načrtom zadovoljili ter podali celo svojo ostavko.

Toda to so le prve težave, na katere je zadel Mendes Franceov načrt o evropski obr. skupnosti. Na druge težave bo naletel njegov načrt pri članicah evropske obr. skupnosti.

Ta načrt, ki ga je poslal Mendes France vsem prizadetim državam v pregled, ne prinaša kakih posebnih sprememb k prvotnemu načrtu, ampak ga po splošnem mnenju bistveno spreminja. Načrt vsebuje take zahteve, ki jih ostale članice, posebno pa Nemčija ne bodo mogle sprejeti. Po tem načrtu bi smela Francija izstopiti iz evropske obr. skupnosti, ako bi prišlo do zedinjenja Vzhodne in Zapadne Nemčije, kakor tudi v slučaju, ako bi angleške in ameriške sile zapustile evropsko celino, ali ako bi se Atlantska zveza razšla. Nadalje bi moral ministrski svet članice evropske obr. skupnosti sprejeti svoje sklepe v prvih petih letih le soglasno, kar pomeni, da bi imela vsaka članica pravico veta. Načrt zahteva nadalje, da bi se nemške čete ne smele ganiti iz Nemčije, medtem ko bi to ne veljalo za francoske čete, ki bi bile lahko nastanjene tudi v Nemčiji. Vse te zahteve, ki jih prinaša novi francoski načrt glede evr. obr. skupnosti, so več ali manj naperjene proti Nemčiji, ki bi morala po zasnutku Mendes Francea imeti v evropski obrambni skupnosti neko podrejeno vlogo.

Kako bodo odgovorile ostale države na francoski načrt in kako bo odgovorila posebno Zapadna Nemčija nanj, se bo pokazalo predvsem na konferenci zunanjih ministrov 19. avgusta v Bruslju.

Nepotrebni obiski

Visoki zastopniki angleških laburistov so odšli pretekli teden na obisk v Moskvo, odkoder so nadaljevali svoje potovanje v rdečo Kitajsko. Delegacijo vodi bivši ministrski predsednik in vodja angleške laburistične stranke Attlee, med delegati sta tudi tajnik stranke in predsednik socialistične internacionale Morgan Phillips ter znani vodja laburističnega levega krila Bevan.

Laburistični parlamentarci so se ustavili za nekaj dni v Moskvi, kjer so jih sprejeli najvišji sovjetski voditelji z največjo prijaznostjo. Sam Malenkov je priredil delegaciji svečan sprejem, pri katerem je sedel Attlee na desni Malenkova, angleški poslanik v Moskvi pa na levi. Morgan Phillips je izjavil, da je sprejem presegel meje navadnega sestanka ter da je prišlo ob tej priliki do resnega razpravljanja med angleško delegacijo in njihovimi gostitelji.

Drugi dan je angleško poslanništvo v Moskvi vrnilo vljudnost ter priredilo podoben sprejem Malenkovu in njegovim visokim tovarišem. Poročilo pravi, da se je vršil sprejem v prisrčnem ozračju ter da je padlo v oči, kako sta se Attlee in Mikojan med seboj razgovarjala, medtem ko sta bila Phillips in Bevan v živahnem razgovoru z Malenkovem in zunanjim ministrom Molotovom. Sprejema, ki je trajal pet ur, sta se udeležila tudi tajnik sovjetske komunistične stranke Kruščev in namestnik zunanjega ministra Višin-ski. Med kosilom so bile izmenjane razne napitnice v prospeh miru in mirnega sožitja med kapitalističnim in komunističnim režimom.

Morgan Phillips je ob koncu sprejema podal sledečo izjavo: »Mislim, da so naši razgovori pripomogli k boljšemu razumevanju nalog in odgovornosti raznih strank v Angliji in Sovjetski zvezi. Sedaj se poznamo boljše kot prej.«

Mnogi angleški, posebno laburi-

Ponesrečen pohod

Petnajstega avgusta, torej ravno na praznik Marijinega vnebovzvetja, bi se moral vseliti pohod indijskih »prostovoljcev - osvoboditeljev« na portugalsko ozemlje v Sprednji Indiji. Pohod bi se moral izvršiti na mirnem način, toda kljub temu je vladala povsod velika zaskrbljenost, da bo prišlo do nepotrebnega prelivanja krvi, posebno ker so portugalske oblasti zagrozile, da bodo ta pohod na portugalsko ozemlje zavrnile tudi z orožjem, če bi bilo treba. Posebno zaskrbljeni so bili ljudje in oblasti v Portugalski sami, kjer so cerkvene oblasti odredile posebno molitev in celo procesije, da bi se vsa stvar na mirnem način končala. Na tisoče Portugalcev je odšlo peš in celo bosih nog na božjo pot v Fatimo, kjer so molili za mir. Pravijo, da je celo hčerka portugalskega zunanjega ministra pripeljala v Fatimo 600 libonskih romarjev. Vse je molilo in prosilo Boga, da bi se vsa zadeva srečno iztekla. In njih prošnje niso bile zaman.

Ves pohod indijskih »osvoboditeljev« se je v resnici zelo klavirno končal. K temu so pripomogle tudi indijske oblasti, ki so ta pohod ustavile, čeravno je indijski ministrski predsednik ob praznovanju sedme obletnice indijske neodvisnosti trdno zatrjeval, da bo Goa osvobodjena ter združena s svobodno Indijo. Zmagala je slednjič zdrava pamet. Na ozemlje Goe je vdrlo le 19 osvoboditeljev in ves pohod se je končal z aretacijo nekaj desetih vročehrvnih ljudi.

stični krogi, pripisujejo temu obisku angleških laburističnih voditeljev velik političen pomen, medtem ko so drugi glede pomena in koristi obiskov v Moskvi in Pekingu zelo skeptični. Celotno bivši laburistični minister Mac Neil je označil obisk Attleea in njegovih tovarišev v Moskvi in Pekingu za »zelo neodgovoren in neprilichen korak.« Da ameriškim političnim krogom in vsemu ameriškemu javnemu mnenju ta prijaznostni obisk prav nič ne ugaja, ni treba posebej poudariti. Ti obiski gotovo ne služijo poglabitvi in utrditvi angloameriškega prijateljstva. Če si Attlee in njegovi tovariši domišljujejo, da bodo s svojimi obiski pridobili sovjetske in kitajske komuniste za svoje ideje, se temeljito motijo, kajti komunisti imajo svojo doktrino in svoj program, od katerega ne bodo nikoli odstopili.

Ako so se Attlee in njegovi prijatelji podali v Moskvo in Peking, da bi prestudirali komunizem in njegove gospodarske in socialne uredbe, bi bil njihov korak kolikor toliko opravičljiv; ako pa so šli iskat novih poti za kako skupno sodelovanje s komunističnim svetom, so po našem mnenju na popolnoma zgrešeni poti. Med komunističnim in svobodnim svetom ni mogoč noben kompromis, in to vse dotlej, dokler ne bodo komunisti zavrgli svojih nečloveških nauk in nasilnih metod ter vrnili vsem zaslužnjem narodom, in med temi tudi rus-kemu narodu, popolno prostost.

Tega pa ne bodo nikoli storili.

Obramba jugo- vzhodne Azije

Vse kaže, da bo sčasoma vendar prišlo do ustanovitve obrambne organizacije za jugovzhodno Azijo. Konferenca, ki bo položila temelje tej obrambni zvezi, se bo vršila 6. septembra v mestu Baguio na Filipinih. Udeležile pa se je bodo sledeče države: Združene države, Velika Britanija, Francija, Avstralija, Nova Zelandija, Pakistan, Tajska (Siam) in Filipini, Indija, Ceylon, Burma in Indonezija se zaenkrat nočejo pridružiti tej novi obrambni organizaciji, ni pa izključeno, da ne bosta Ceylon in tudi Burma kdaj pozneje stopila vanjo. Ne bodo pa sprejeli v novo obrambno organizacijo ne Južne Koreje ne nacionalistične Formoze in to zaradi dejstva, ker sta ti dve deželi, vsaj po angleškem mnenju, preveč tesno povezani z Združenimi državami. Kakor vedno, tako poskuša Velika Britanija tudi v tem slučaju ustreči Indiji, za katero se vedno boji, da bi utegnila nekega dne prestopiti v komunistični tabor.

Obrambna organizacija, ki jo mislijo ustanoviti, ne bo, kakor zagotavljajo, samo vojaškega značaja, temveč se bo borila zoper komunistično nevarnost tudi na gospodarskem, socialnem in kulturnem polju. Saj je znano, da so ravno pomanjkanje, socialne krivice in nezadostna izobrazba za razširjenje komunizma najbolj ugodna tla.

Konference na Filipinih se bodo udeležili skoro gotovo vsi zunanji ministri omenjenih osmih držav. To pomeni, da polagajo na to konferenco posebno važnost.

Tita je zapustil

Marjan Stančič, tajnik jugoslovanskega poslanstva v Avstraliji, je te dni zapustil poslanstvo ter zaprosil tamošnje oblasti za politični azil. V domovino se ne namerava vrniti, dokler vlada tam komunistični režim.

V N E D E L J O G R E M O V S I N A

Enajsta nedelja po binkošti

Tisti čas je odšel Jezus iz tirskih krajev ter šel skozi Sidon h Galilejskemu morju sredi pokrajine Deseteromestja. In pripeljejo mu gluho-morda ter ga prosijo, da bi položil roko nanj. Vzel ga je od množice stran, vtaknil svoje prste v njegova ušesa in se s slino dotaknil njegovega jezika; in pogledal je v nebo, vzdihnil in mu rekel: »Efe-ta«, to je »Odpri se!« in kar odprla so se mu ušesa in razvezala se je vez njegovega jezika in je prav govoril. Zapovedal jim je, naj nikomur ne pravijo; pa bolj ko jim je pripovedoval, bolj so razglašali. In na vso moč so strmeli, govoreč: »Vse je prav storil: gluhim daje, da slišijo, nemim, da govore.« (Mk 7, 31-37).

KOMU PRVENSTVO?

Človeško telo je čudovito umno in smotrno urejeno. Vse v njem ima svoj namen in uporabo. Tudi slina. Ta ni samo za pljuvanje, kot bi morda kdo mislil, ampak ima važno nalogo pri prebavi. Že v ustih se začne prebava.

Ce pa slino izpljuneš, kakšno vrednost ima? Nobeno.

Ali bi se ne rogali državniku, ki bi s slino oslinil zanič postavce, pa bi bile dobre, pravične? »Kaj to pravite?« me sprašujete. Zato pravim, ker je Jezus nekaj podobnega naredil. S slino se je dotaknil jezika nemega, pa je ta spregovoril.

Ce bi zdravnik mogel s tako preprostim sredstvom ozdravljati bol-

ne! Pa ne more. Zakaj ne? Zakaj je imel Jezus uspeh?

Ko ribič prime za vrv in z njo potegne čoln na breg, je mar vrv potegnila? Vrv je samo sredstvo, moč je v ribičevih rokah. Tako moč ozdravljenja ni bila v slini, ampak v Jezusovi vsemočnosti.

Torej nima prvenstva snov, materija, ampak prvenstvo ima duh. Brez duha je snov nagromadena gmota. Duh je, ki oživlja.

Zato sta materializem in z njim komunizem, ki životari iz materializma, obsojena na končni neuspeh. Ves napor komunizma povzroča veliko grmenja, pa malo dežja, veliko trpljenja, pa malo sadu.

Kakor pa ima človeški duh prvenstvo pred materijo, ima božji Duh prvenstvo pred človeškim duhom. Človeški duh deluje tem bolj odlično, čim bolj je v soglasju in povezavi z božjim Duhom.

Človeški duh pač preoblikuje in presnavlja snov in surovine, se trudi za gospodarski podvig, dela načrte in plane, — pa, če je v opreki z božjim Duhom, ni blagoslova. Je le letanje ptica v kletki, čivka in skaklja, a je vedno na istem mestu. Zastonj se trudijo zidarji, če ne zida Gospod.

To velja za vsa naša dela, za vse panoge.

Komu prvenstvo? Prvenstvo ne snovi, pač pa duhu; prvenstvo ne človeškemu duhu, pač pa božjemu Duhu; prvenstvo ne delu brez Boga, ampak delu z Bogom; prvenstvo ne neveri, ampak veri; prvenstvo gre Bogu!

sno se zbrali v Romarskem domu, kjer se je začela Marijina proslava ali bolje: akademija. Na lepem, prav za to priliko pripravljenem odru, je kraljevala Marija. Goste je pozdravil p. Odilo kot tajnik kongresa. Omenil je, da je program te akademije razdeljen v tri dele: Mariji, domovini in v počastitev jubilara dr. Gregorija Rožmana. V prvi točki so nastopila chikaška dekleta v narodnih nošah s simbolično vajo: »Ko zarja zlati nam gore...« Za njimi je nastopil pevski zbor Korotan iz Clevelanda. Ne bom našteval vseh pesmi. Najbolj so vžgale: večno lepa in silna »V Gorenjsko oziram« »Slovenec sem« (moški zbor) in pa mehka »Rožice ne bom trgala.«

Lepo umito nebo nas je pozdravilo, ko smo naslednje jutro stopili iz našega Romarskega doma. Zgodaj so se brale svete maše pri vseh oltarjih. Ob sedmih jo je opravil č. g. Stefan Kraljič, ki je tudi pridigal. Peli so združeni zbori. Ob osmih je bral sv. mašo prevzvišeni škof, pel je Korotanov moški zbor. Pri obeh sv. mašah so skoraj vsi verniki prešli s obhajilo.

Ob 9.45 smo se zbrali pri Prekmurškem križu in odšli v sprejeto k Lurski votlini, kjer je č. g. župnik Vital Vodusek daroval slovesno sveto mašo. Množica vernikov se je zgrnila pred votlino. Tudi duhovščina je bila zastopana v lepem številu. Pridigal je naš g. škof. Ves njegov govor je bila močnata pesem Mariji.

Po sv. maši, pri kateri je Korotan odlično prepeval, se je začelo ljudsko zborovanje. Zborovanje je pričel z molitvijo in pozdravom msgr. J. J. Oman, predsednik kongresa. Nato je dr. Miha Krek govoril zbranim slovenskim katoličanom o največji nevarnosti današnjega časa — o brezbožnem komunizmu. Podobne, prav tako globoke, stvarne in čisto nadvse primerne govore sta imela še dr. Joža Basaj in g. Jože Bernik. Vsi trije govorci so klicali na dvajseti uri! Ne klic politikov, ne klic ljudi, ki govorijo kot zastopniki te ali one struje. Ne, to je bil klic slovenskih laikov — katoličanov sredi najtežje dobe zgodovine slovenskega naroda, klic nam in vsemu svetu.

Popoldne ob treh so bile slovesne pete litanije z zaključno besedo kongresnega predsednika msgr. Omana.

Slovenska pesem je donela še dolgo na večer po lemontskem griču. Bratje in sestre so se zbrali iz vseh vetrov naše širne nove domovine in se pozdravljali kot stari znanci. Znanci iz dni, ki so nam skrivili hrbet, a ne strli srca. Nehote si čutili, da nas je še vendar veliko, ki isto čutimo, isto mislimo in delamo. Nehote je postalo Marijino svetišče na lemontskih Brezjah kraj, kjer se vsako leto zbiramo, da bi v nas ne umrla vez, ki nas je družila v trpljenju, ki nas mora družiti pa tudi še v naprej.

Marijanski kongres je končan. Uspel je, hvala Mariji. Mirno lahko trdim, da je v teh dneh preko 2.000 ljudi obiskalo Marijin svet dom. Lepo število. Preko 2.000 slovenskih sre je obljubilo Mariji, da bo pod Njenim varstvom neodklonljivo korakalo v boj za rešitev duše vsega naroda.

M. Jakopič

40 let Mar. družbe v Solkanu

Na praznik brezmadežnega Sreča Marijinega bo minilo 40 let, odkar je bila ustanovljena dekliška Marijina družba v Solkanu. Vse do razmejitve leta 1947 je naša družba dobro uspevala, saj ji je božja previdnost pošiljala vedno modrih in častom primernih voditeljev, ki so družbo prav vodili in skrbeli za njen obstoj preko vseh viharjev dolгих let. Na praznik Marijinega vnebovzvetja leta 1947 smo imele solkanske družbenice zadnje skupne slovesnosti. Po razmejitvi smo se nekatere pridružile goriški Marijini družbi, kjer se nadalje uživamo srečo Marijinih otrok. Ob tej obletnici se s hvalečnostjo spominjamo vseh, ki so nam pomagali, da smo ostale zveste Mariji. Naša iskrena želja je, da bi hram Marija pomagala in izprosila od Vsemogočnega boljših časov našemu narodu, da bi se zopet obnovile Marijine kongregacije in bi pod Marijinim praporom naša mladina hrepnela po tistih idealih, ki prinašajo mir in veselje v mlada srca.

SV. PISMO V KITAJSKEM JEZIKU

Franciškski zavod za svetopisemske vede v Hongkongu je izdal osmi, to je zadnji zvezek svetega pisma stare zaveze v kitajskem jeziku. Delo je bilo dokončano v devetih letih.

Iz življenja Cerkve

CERKEV SVETOVNEGA MIRU NA JAPONSKEM

Na deveto obletnico, kar je padla atomska bomba na japonsko mesto Hiroshima, so posvetili veličastno cerkev Mariji v nebesa vzeti. Cerkev stoji prav na tistem mestu, kjer je eksplodirala bomba.

Zamisel za novo cerkev je sprožil jezuitski duhovnik pater Lassalle, ki živi že nad 25 let na Japonskem. V trenutku strašne eksplozije je bil v škofijski knjižnici in le čudežno je ušel smrti, ni se pa izognil težkim ranam. Takoj po končani vojni je zaprosil za japonsko državljanstvo, ki ga je res dosegel. Porodila se mu je srečna misel, da mora na mestu strašnega razdejanja zrasti Marijina cerkev, kot želja po trajnem miru in kot opomin, kam drvi človeštvo, če ne posluša v srcu božjega glasu.

Pater Lassalle je odpotoval v Rim, predložil svoj načrt sv. očetu, ki ga je z veseljem odobril in s posebnim pismom priporočil njegovo delo. Pater je začel iskati sredstva za cerkev in našel je velikodušen odziv pri vseh narodih.

Pred dvema leti je bila cerkev že toliko dograjena, da je bila lahko blagoslovljena: letos 6. avgusta pa je bila posvečena. Pri posvetitvi so bili prisotni apostolski internuncij na Japonskem monsignor Maksimilijan Fuerstenberg, brat japonskega cesarja prince Takamatsu, prefekt in župan mesta in številni drugi zastopniki cerkvenih in državnih oblasti.

Posvečenje se je izvršilo prav ob istem času, kot je padla atomska bomba in sicer ob 9.15 po krajnem času. Ob tisti uri je 6. avgusta leta 1945 Hiroshima pretresla silna eksplozija, ki jo je spremljal nenavaden sinjelenkast sij. Zračni pritisk se je povečal na 2 kg na kvadratni centimeter površine. Nastal je silen vihar s hitrostjo 1500 km na uro v obsegu 1600 m od eksplozije. Večina hiš je bilo razdejanih že v trenutku eksplozije, številne pa je potem razdejal še požar. Radioaktivni žarki so povzročili velike okvare na človeških organih, zlasti na sestavi krvi.

Obračun žrtv je strahoten. Od celotnega števila prebivalstva, ki je šlo 340.000 ljudi, jih je 66 tisoč izgubilo življenje.

Devet let po nesreči zvonovi v novi cerkvi, ki jih je darovala težko preizkušena Nemčija, vabijo vse ljudi h krščanski ljubezni in miru.

Hiroshima šteje sedaj 5000 katoličanov. Število katoličanov zadnja leta hitro narašča, saj zaznamujejo letno kar 700 krstov.

DELO VOJAŠKIH KURATOV V VELIKI BRITANiji

Zmotno bi bilo misliti, da se škof in vojaški kurati ves čas ukvarjajo le z vojaški uniformi. Ukvarjajo se tudi z duhovnim skrbstvom žena in otrok ter članov vojaške ženske službe, z mornarico in letalstvom kot tudi z bolniškim osebjem. Kurati učijo verouk otroke tako v Angliji kot v tujini; obiskujejo bolnišnice; sploh se njihovo življenje v mirnem času ne razlikuje mnogo od življenja duhovnikov v kakršni koli civilni župniji. Prirejajo in vodijo romanja: pred kratkim so vojaški angleških čet v Nemčiji priredili veliko romanje v Rim; drugo romanje marijanskega leta je popeljalo angleške vojaške in njihove družine v Lurd.

Vsi kurati priznavajo, da imajo katoliški vojaški ves možnosti za izpolnjevanje svojih verskih dolžnosti. Ob nedeljah imajo brezplačno na razpolago avtobuse, ki jih popeljejo k maši, če v bližini garnizije ni katoliške cerkve. Vojska vzdržuje v britanski coni Nemčije dve hiši za duhovne vaje katoliških vojakov in poveljujoči častniki vztrajajo na tem, da se v teh hišah vojaški udeležujejo duhovnih vaj, ki trajajo navadno po teden dni; vse stroške krije vojska. Britansko letalstvo ima podobno možnost v nekem nemškem samostanu v bližini Kölna.

Prav isto se dogaja tudi v drugih delih sveta, kjer so nastanjene britanske čete. Tako je posebna stavba za duhovne vaje ob Suezu v Egiptu, na Koreji imajo angleški katoliki tako stavbo skupno z drugimi oddelki Commonwealtha. Tudi na Malaji, v Hong Kongu in na Japonskem so za angleške katoliške vojaške podobne prilike.

Zgradili so tudi cerkve in kapele povsod, kjer je število katolikov to upravičilo. Novo vojaško katoliško cerkev v Hong Kongu so zgradili v 10 tednih; letos spomladi so se na tistem kraju že pasle ovce, v nedeljo po Veliki noči je pa že bila darovana prva maša. Skoraj gotova je že nova cer-

kev za RAF v Singapurju, vojska pa gradi tudi novo cerkev v Acori, v Britanski zahodni Afriki.

EVHARISTIČNO LETO V BRAZILJI

Na ogromnem občinskem stadionu v Rio de Janeiro v Braziliji so imeli otvoritev evharističnega leta. Prisotnih je bilo nad 200.000 ljudi. Otvoritev evharističnega leta služi kot priprava na 36. evharistični mednarodni kongres, ki se bo vršil drugo leto meseca julija v Braziliji.

KATOLICANI V INDOKINI

Katoliški misijonarji, ki bivajo v Hanoju, predvidevajo, da bo večina katoličanov odšla v južni Vietnam. Vendar pa so mnogi katoliki trdno odločeni, da ostanejo na svojih domovih, čeprav z gotovostjo pričakujejo komunistično preganjanje zaradi vere.

PRIPRAVE ZA NEMŠKI KAT. DAN

V Fuldi v Nemčiji hitijo s pripravami za katoliški dan. Na oltarju so postavili 25 m visok križ. Oltar bo pokrit z okroglim baldahinom iz posebne steklene snovi. Tribune bodo mogle sprejeti 25.000 oseb. Nad 100 tolmačev se je prostovoljno ponudilo, da bodo na razpolago tujim gostom.

SREČNA DRUŽINA

Šest sester družine Innerhofer iz Voerana pri Bolzanu je vstopilo v kongregacijo usmiljenih sester. Eden izmed njihovih bratov je bil pred kratkim posvečen v mašnika. Malo naselje je v zadnjih 50 letih dalo že 12 duhovnikov.

UREDITEV POROK V AVSTRIJI

Kakor je izjavil časnikarjem avstrijski zvezni kancler Raab, bo zakon, ki se tiče porok, prihodnje leto izpremenjen in izpopolnjen. Če dejansko živimo v svobodnem svetu, je pripomnil kancler, potem moramo zagotoviti svobodo vere. Po sedanjih postajah se cerkvena poroka ne sme izvršiti prej kot civilna.

IZ SLOVENIJE

Duhovniški jubileji

V nedeljo 8. avgusta je praznoval zlato mašo č. g. Stofa Ivan župnik na Vogrskem. Pri maši je pridigal č. g. Filipič, popoldne pa č. g. Vrtovec.

Zlato mašo je imel tudi č. g. Lenardič, župnik v Brdih. Tudi njemu so Brici pripravili lepo slavo.

V Srpencu pa so imeli novo mašo, ki jo je daroval srpenški rojak Vlado Rutar dne 8. avgusta.

Msgr. Miha Toroš 70-letnik

Največje slavo pa je bilo brez dvoma ono, ko so na Kostonjcevi praznovali 70-letnico rojstva apostolskega administratorja msgr. dr. Miha Toroša. Ta se je namreč rodil v Medani dne 12. avgusta 1884 ter praznuje torej ravno ta mesec 70-letnico. Ob tej prilici se je zbralo do 60 duhovnikov, ki so svojemu višjemu dušnemu pastirju čestitali in voščili. Njihovim voščilom se pridružujemo tudi mi tem bolj, ker vemo, kako težko službo ima g. ap. administrator. Želimo mu, da bi z varno in trdnostjo vodil čredo, ki mu jo je sv. stolica zaupala; ko ga je imenovala za administratorja jugoslovanskega dela goriške nadškofije.

To lepo število starostnih jubilejev med slovensko duhovščino v tem letu je sicer razveseljivo, a ne preveč. Priča nam, da so številni duhovniki že močno v letih. Ko oni obnemorejo, kdo jih bo nadomestil? To je največja skrb škofov in vseh, ki so jim pri srcu duše.

Duhovnik pribežal

V začetku avgusta je pribežal preko meje slovenski duhovnik Ignacij Kreslin. Prej je bil v službi v Trzinu na Gorenjskem. Posvečen je bil v Kolumbiji v Južni Ameriki ter se je leta 1950 preselil v Jugoslavijo. Bil je namreč salezijanec, doma iz Prekmurja, ki je odšel v misijone v Južno Ameriko. Po povratku v domovino je služboval v ljubljanski škofiji. Letos bi moral k vojakom, a se je rajši umaknil v tujino, kjer je že prej bival toliko let.

ŠIRITE NAŠ LIST!

Romanje goriških Slovencev na Barbano

»Mi smo romarji veseli, romamo po vsej deželi.« Zdi se, kot da je prav za to Marijino leto zložil naš pokojni msgr. Brumat to lepo romarsko pesem. V prek in v šir po lepem božjem svetu so nas letos vodile božje poti in nihče izmed nas ni rekel: Dovolj jih je, naveličali smo se jih! O, ne, naši ljudje radi romajo, in ko smo jih opazovali na teh naših skupnih božjih poteh, smemo trditi, da se jih udeležujejo s pravim duhom pobožnosti in pokore, kakor tudi v pravem pojmovanju bratskega duha, ki ga taka skupna romanja zahtevajo.

Vsi kot ena družina in kot eno sree smo se v sredo 11. avgusta zopet zbrali pri Materi božji na Barbani. Od vseh strani nas je pripeljala pot k Mariji: iz Gorice in Podgore, iz Pevme in Sovodenj, iz Jamelj in Doberdoba, pa še iz devinskega dekanata. Dvanajst korjer veselih slovenskih romarjev! Marsikdo, ki je bil prvič na morju, se je nekoliko zbal rahlih valov, ki jih je veter dvigal. Pa veliki motorni čolni so nas varno prepeljali na Marijin otok, ki je kar oživel, ko ga je preplavila množica 700 slovenskih vernikov. V cerkvi se je začela sv. maša, katero je daroval č. g. dekan Štanta in med katero smo molili in peli in skoro vsi pristopili k sv. zakramentom. Doberdobski gospod župnik je imel lep govor, ki nas je še bolj navdušil za Marijo in za svetle ideale. Po okrepitvi smo se ob 10h in pol znova zbrali v cerkvi, kjer je imel drugo sv. mašo msgr. Novak. Mogočno je odmevala naša pesem v prostrani cerkvi in govorila Mariji v oltarju o naši vdani ljubezni do Nje, ki je že od davna naša Kraljica in Pomočnica. In zopet nas je ognjevit beseda msgr. Močnika še tesneje priklenila v Njen objem, spomnila nas vseh onih, ki za ceno neprestanega mučeništva ostajajo zvesti veri svojih očetov. Še bi ljudje ostali v cerkvi in molili pred Marijinim oltarjem, ko bi tudi zunaj ne bilo

tako lepo. Vsak si je poiskal prijeten kotiček, ali v prostrani jedilnici, ali zunaj v senci dreves, kjer je bil tako čudovito lep pogled na sinjino morja in njegov večni mir. Prijeten vetrič je hladil ozačje, Gradež se je kopal v soncu, tam v ozadju se je v rahli megli odražala tržaška in istrska obala. Čez vso to sinjino morja in neba je bil razlil blagodejni mir, ki je blažil in dvigal in napolnjeval srca s svetlo zavestjo, da je na svetu tako lepo. Pa čas ni drugoval našim mislim in občutkom, hitel je neizprosno dalje. Ločili smo se v skupine, možje, žene, dekleta in otroci in vsaka skupina zase poslušala lepe govore naših čč. gospodov, ki jih prav gotovo ne bomo tako kmalu pozabili.

Krona vseh pobožnosti na Barbani pa je bil popoldanski blagoslov z ljudskimi litanijami, ob katerih se človeku zdi, da nikjer in nikdar ne pride tako do izraza vsa lepota naše slovenske pobožnosti in globoka vdanost našega ljudstva Mariji kot prav ob tej veličastni skupni pesmi duhovnikov in vernikov. Zahvalna pesem, ki smo jo na koncu zapeli, je bila izraz naše najgloblje hvalečnosti Bogu in Mariji za ta nepozabni dan.

Na poti domov smo se ustavili še v Ogleju. Vstopili smo v veličastno oglejsko baziliko. Z velikim zanimanjem smo vsi sledili razlagi č. g. dr. Klineca o zgodovini Ogleja in oglejskega patriarhata in še posebno o zgodovini veličastne bazilike, ki se je bočila nad nami. Kako neznaten se zazdi človek sprito teh nemih prič tisočletne kulture krščanstva, a obenem kako ponosen, da pripada tistemu narodu, ki so ga že v preteklosti slavni zgodovinarji imenovali globokoveren narod.

Svetli spomini na te nepozabne dneve naših skupnih romanj nas bodo krepčali in dvigali v bojih vsakdanjega življenja in nam v srcu krepili sladko zavest na naš končni romarski cilj, kjer med nami ne bo več nobene ločitve.

Slovinci v Ameriki na Marijinem kongresu

Po vsem svetu se verne množice zlivajo na velikih manifestacijah v čast Mariji Devici. Tako so tudi Slovenci v Združenih državah priredili svoj Marijin kongres v Lemontu, na ameriških Brezjah, 11. in 12. julija. Prišli so prav iz vseh ameriških držav. O tem kongresu prinašamo kratko poročilo.

Marijin kongres se je pričel že v nedeljo dopoldne s sv. mašo in lepim govorom našega nadpastirja, škofa dr. Gregorija Rož-

mana. Lemont pa je prav zaživel šele popoldne. Večerna pobožnost se je začela ob osmih večer v kapeli, kjer je govoril č. g. France Gaber. Množica ni mogla v kapelo in se je pridružila procesiji zunaj. V procesiji je bilo več kot 600 ljudi, med njimi veliko število slovenske duhovščine s svojim škofom na čelu. Vso pot je donela Marijina pesem iz src vernih slovenskih romarjev.

Po tej mogočni in prisrčni pobožnosti

SLOVENSKI TABOR NA OPČINE

Skrbi gospoda nadkomandanta ali strah v taboriščih

Po vsej naši Evropi so begunsko taborišča, kjer pribegli iz komunističnih držav čakajo na emigracijo. Kakšno je življenje v takih taboriščih? Marsikaj se sliši dobrega in slabega. Prejeli smo članek, ki nam nekoliko posveti v življenje takih taborišč in v dogajanje tam za onimi ograjami, kamor ne sme vsakdo. Prinašamo ga nekoliko skrajšane. Tudi v njem je podoba današnjih dni.

Nekje leži neko begunsko taborišče. Za upravo skrbi cela množica funkcionarjev, uradniki, tajnice, pisarji, zdravniki, šoferji, redarji, socialni asistenti itd., med vsemi skupaj — begunci in upravnimi osebjem — je seveda komandant, podkomandant, nadkomandant in za vsakega teh še po en namestnik, menda tudi namestniki namestnikov. Gospod nadkomandant je kakor kak Dalai-Lama težko dostopen, kratke v govorjenju in se drži močno skrivnostno. Zraven vsega tega oseba se zanima za begunce tudi katoliški duhovnik (morda celo več kot eden, a eden je danes protagonist dogodkov), edini, ki troši čas za taboriščne zastoj, brez stotinke odškodnine, edini, ki potrosi kako svojo liro, čisto drugo zasluženo, za begunce ali vsaj zaradi beguncev; duhovnik je tudi edini, ki taboriščnikov ne vara s praznimi obljubami, marveč jim razgrinja resnico o emigraciji takšno, kakršna je: bridka. Gospod nadkomandant je velik gospod, nosi uniformo in visok častniški čin. Te dni pretresajo njegove vojaške možnosti težke skrbi. Nekoga dne se prihujeno priplazi do njega pribegli komunist. Ker ga smatrajo za spreobrnjenca, uživa zaupanje. Prišel je tožiti. Koga? Duhovnika. Jezen je nanj, ker mu ni preskrbel brž kakoga zasluzka in ker ga naganja, naj bi se s svojo, v Jugoslaviji registrirano priljubljenico, cerkveno poročil. Toda takih tožb ni nadkomandant morda ne razume. Izmisli si je treba kaj drugega. Kaj pa? Ej, politiko pokličimo na pomoč, kakor smo delali v domovini. To je staro in preizkušeno sredstvo za obkroževanje duhovnikov. Pa tudi nesocialnost je pripraven ožitek zoper duhovniški stan. Takole torej komunist modruje pred gospodom nadkomandantom:

NAS DUHOVNIK UGANJA POLITIKO

»Visokoblagorodni gospod komandant! Tale naš duhovnik, ki nas obiskuje, meša politiko v vero. Ne prinaša nam nič cigarete, nič ne skrbi za naše slabe obleke, ni odprl pisarne za organizacijo naše emigracije v prekooceanske dežele, sprašuje, zakaj smo zbežali iz domovine, pripoveduje, da gre emigracija zelo počasi naprej in da je treba za to potrpljenja, naganja nas, naj hodimo k maši, naj se udeležujemo jezikovnih tečajev, naj poprosimo kje po mestu dobrih knjig in časopisov, da izkoristimo dolgi čas v kampih za izobrazbo, — naj skušamo kje po mestni okolici najti pri kmetih kako delo, da si zaslužimo kako liro, — in trdi, da on sam nima časa, da bi nam iskal zasluzka in knjig in oblek, — in končno nas prepričuje, da nam je dal Bog zdaj v kampih toliko časa na razpolago, da bi morali veliko moliti za nazaj in za naprej. Pravi celo, da smo dolžni hvalečnost nekemu angelu varuhu, češ da nas je ta varoval pri begu čez mejo. Vprašuje nas tudi, ali smo pred pobegom zaprli staršem svojo namero in ali smo dobro premislili ta usodni korak iz domovine v tujino. Vidite, tako ta duhovnik podira moralno med nami, namesto da bi nam prinesel kaj denarja in nam pomagal čim prej v Ameriko, kjer nas čakajo z odprtimi rokami. Vse to je politika, pa ne vera, gospod komandant...«

In ker je prekaljeni komunist tako dejal, je gospod nadkomandant veroval: »Zares, to je politika...«

Nato se je javilo za avdienco pri gospodu šefu mlado dekle, ki o njem še ni poznajeno. Povedalo je nekako iste reči, a v ženski zgovornosti še marsikaj dodalo, n. pr.: Nekeč je nekje nekdo dejal, naj se slovenska dekleta nikar ne iseljujejo v Avstralijo. Ne vemo, kdo je to bil, toda kdo drugi naj bi bil kot ta duhovnik, ki okoli taboriščnikov hodi. Seveda, gotovo je bil on. Kratko recimo: »On je branil v Avstralijo...«

Tako je tožilo dekle in nadaljevalo: »Ta duhovnik je nekeč nas dekleta okregal, ko smo govorile o poljubljani. Zraven tega pravi, da ni lepo, če dekleta hodimo v fantovske barake, in še grše da je,

če sprejemamo moške v svoje ženske kabine. Pravi celo, naj fante naganjamo, da bi hodili k maši ob nedeljah...«

GOSPOD KOMANDANT IMA VELIKE SKRBI

Gospod komandant ni mogel več mirno spati po teh denuncijah. Pod vojaško kapo so se mu začele poditi temne misli in bridke skrbi... »Kaj naj počnem? Duhovnik dela politiko, pravo pravcato politiko. Nemogoče je, da bi ne iskal kakih subverzivnih interesov, če hodi v kamp. Zastonj pač ne bo delal. Kdo pa dela zastonj! Jaz imam dve sto tisoč lir plače na mesec in še nisem zadovoljen. Torej ne verujem, da bi bil kdo poštenjši od mene. Nevarnost je tu... In ta duhovnik se drzne dvomiti, da so vsi ti taboriščniki bili preganjani zaradi vere. Trditi se drzne, da ločenci, konkubinarci, bivši komunisti niso pravi mučenci. Kar je pa glavno... Noče pomagati naši zapadni politiki. Mi sicer pomagamo Titu z orožjem in v znanji politiki, toda propagiramo na skrivaj, naj bi čim več beguncev ušlo iz Jugoslavije. Ti vendar sijajno služijo za informacije našim špijonažnim mrežam. Namesto da bi nam pomagal, ko ima priliko toliko zvedeti od beguncev, pa odvrta misli od politike in jih naganja k molitvam in in k nekim mašam. To ne diši po dobrem. Le komu služi ta duhovnik? Nam Amerikancem ne, torej služi Titu. Ah, seveda, Titov agent je. Kaj bo pa drugega!«

G. KOMANDANT ZASLIŠUJE

In nadkomandant je začel po svojem podkomandantu zasliševati nekaj najnovejših pribežnikov. Predmet zasliševanja pa je bil tale: »Kaj govori duhovni asistent vsakemu novemu pribežniku?« Zaslišani pa so odgovarjali takole:

Prvi je rekel: »Ko me je prvič srečal v novem domu ta duhovnik, me je vprašal, ali sem dobro premislil, preden sem se odločil za beg.«

Drugi je rekel: »Meni je rekel, da je tu najbližja cerkev s slov. mašo pri Sv. Ani.«

Tretji: »Meni je povedal, da sta v Škedenju celo dve slovenski maši.«

Četrti: »Odkod sem doma.«

Peti: »Ali sem poročen?«

Izpod sive Učke...

Malokdaj je doživela prelepa obala pod Učko večjo slovesnost kot je bila 1. avgusta zlata masa č. g. Ačima Pilata, župnika na staroslavnem Veprincu nad Opotijo. Ljudskemu množicam, med katerimi je bilo več domačih Amerikancev, so se pridružili številni istrski hrvaški in slovenski duhovniki, med njimi msgr. Božo Milanović, ravnatelj malega semenišča v Pazinu, ki šteje 290 gojencev, prof. Sironić, ravnatelj reške bogoslovnice, p. Martin Kirigin, predstojnik benediktinskega samostana v Opotiji, dalje nekdanji tovariši iz dachauskega taborišča prošt Matija Munda iz Dravograda, škofijski arhivar Franjo Hrastelj iz Maribora, župnik Tone Piščanec iz Katinare in prof. Rafko Premrl iz Gorice. Pravi sijaj sta pa dala oba prevzvišena škofa msgr. Burić iz Senja in njegov mladeniški pomožni škof na Reki msgr. Josip Pavlišić, ki sta v ornatu asistiral sva maši, ki se je pela v staroslovenskem jeziku. Na kora so prepevale usmiljenke iz Voloskega in opatijski zbor. Ko je zlatomasnik z jasnimi in krepkim tenorjem zapel: Slava na višnjim Bogu!, tedaj ni bilo srca, ki ne bi bilo ginjeno. Govoriti bi bil moral nato o. Kirigin, a msgr. Pavlišić je hotel sam proslaviti starostno istrske duhovščine, edinega še živečega sodruga Mandića, Laginje, Špinčića in drugih istrskih prvorojiteljev. Če je že vsak Hrvat dovršen govornik, je pa škof Pavlišić zraven še globok in poljuden. Klical je v opomin težke boje slavljencev za pravice ljudstva in Cerkve v nekdanji dvakrat tužni Istri, preganjanja, internacije v Sardiniji, še hujsko v Dachauu, njegovo telesno šibkost, toda neuklonljivo voljo. Ne grožnje sovražnikov ne dolžikanje ali časti ga niso spravile s prave poti: ostal je vedno dobri postir svojemu ljudstvu. Zato ga pa tudi verniki ljubijo in spoštujejo.

Na koncu maše je vsa cerkev odgovarjaje

Šesti: »Naj se čim prej poročim cerkveno, češ da moja civilna poroka pred Bogom ne velja.«

Sedmi: »Naj bom priden.«

Osmi: »Naj zaupam v Boga.«

Deveti: »Da gre emigracija prav počasi naprej.«

Deseti: »Kaj me je nagnilo, da sem pobegnil?«

Enajsti: »Da bi bilo namesto bežati bolj doma spremeniti režim.«

Dvanajsti: »Da je treba moliti za spreobrnjenje grešnikov.«

Trinajsti: »Kaj bo počela žena doma v Jugoslaviji sama brez moža?«

Štirinajsti: »Da ni mogoče dobiti dela tukaj, ker ima Italija že dovolj svojih brezposelnih.«

Petnajsti: »Naj ne hodimo poslušati protestantske propagande.«

Gospod nadkomandant se je zdaj ustavil. Poročilo petnajste priče mu je bilo dovolj. Katoliški duhovnik podpira ali evira protestantsko propagando v taborišču. To je politični zločin.

Katoliški duhovnik pa nam tu meša štrene. Njegovo poštenje se križa z našimi političnimi interesi, ki hočejo, da bi čim več ljudi zbežalo iz Jugoslavije.

In gospod nadkomandant je dal navodila vsem svojim podrejenim, naj duhovnika čim prej privedejo predenj. To se je zgodilo. Slovesno, vpricho dveh drugih častnikov, je izrekel slovesno povelje: »Odvzemam vam dovolilnico za dohod v kampe in odslej prepovedujem vstop.«

Tako zdaj tisoč rimskokatolikov v taborišču, oziroma v taboriščih nima več nikakega duhovnika, ki bi mogel z njimi govoriti, jih tolažiti in svariti pred pokvarjenostjo v njihovem slovenskem ali srbohrvaškem jeziku.

EPILOG ZGODBE

Zdi se, da so sedaj vsi zadovoljni. G. nadkomandant, ker nima več katoliškega duhovnika, ki bi delal v taborišču z gogo; vlačuge, ker jim sedaj nihče več ne bo očitel njih življenja; zavezniški vojak, ker ne bo nikogar, ki bi jim kratil veseleje z dekleti; framasoni in komunisti so zadovoljni, ker je konec tiraniji duhovnikov. Edina, ki ji ni povsem po volji odsotnost duhovnika, je UDBA, ker njeni agenti ne bodo imeli kaj poročati svojim gospodarjem onstran Fernetičev.

Kaj pa duše taboriščnikov rimsko-katoliške vere? Kaj vsi oni neštevilni, ki jim je duhovnik bil tolažnik, svetovalec, učitelj, pomočnik v stiski? Gospod nadkomandant ima druge skrbi.

Janez Burja

vas preklinja! Te besede so ga stale internacijo. Toda v vsakdanjem življenju je Pilat prav slovensko gostoljuben, izboren družabnik, nenadkriljiv v igri, saj še danes zbije balinee, kot bi ga ustrelil, sijajen pevec, ki z lahkoto poje tako najvišje tenorjeve lege kot najgloblji drugi bas, in, kar ni najmanj, ob nedeljah je tudi prebrisan tarokist.

Ko mu je pa bilo naposled hvale le preveč, se je dvignil še jubilant in rekel, da si ga je Bog izbral edino zato, da pokaže, kako more s tako slabotnim sredstvom dovršiti velika dela. Istra danes ni več tužna; v nekaj letih bo imela toliko lastne duhovščine, da jo bodo blagrovale druge dežele in jo prosile pomoči. Ne samo na Veprincu, ampak v vsaki istrski cerkvi se

danes prepeva Gospodin pomiluj! Izpolnilo se je, kar je zaklical nekeč njegov veliki prijatelj Jože Abram, slavni Trentar, ko je s solzami v očeh poslušal na Trsatu pevati Jaganjce Boži: Pravica mora zmagati! — In je zmagala!

Slovenski prijatelji so mu izročili v spomin kip sv. Cirila in Metoda. Kršni Velebit je žarel v poznem soncu in na sinjem Kvarneru so bleščala jadra, ko se je ob slovesu g. Ačim rokoval s svojimi častitelji. Zvečer je bilo spet vse tiho in od daleč je bilo videti le še silni zvonik vrhu veprinskih gore pod varstvom domače Učke in pod svodom jasnih zvezd.

Dragi svečaru, velečasni gospodin Ačime: Na mnogaja ljeta!

R. P.

F.S. Finžgar - biseromašnik

V kajži pod Stolom se je 9. februarja 1871 ob treh zjutraj rodilo dete. Nobenega znaka življenja ni pokazalo. Tudi šibka mamica je bila nezvestna. V ranem jutru so hiteli botri z detetom v mrzlo zimo, da bi še živo prejel sv. krst. K materi je bil naprošen duhovnik.

Tisti dan je bil dan plahega trepetanja za dvojno življenje. Nihče v hiši ni glasno govoril. Prišla je noč, vsa polna strahov in obupa, za vse brez spanja. Proti jutru pa se je prismejalo iz kamre v hišo botra: »Fanteke je zavekal! — Ona pa gleda in ga išče z očmi. — Rešena sta.«

Tako je prišel na svet naš največji življenjski pisatelj in dramatik, župnik v pokoji, Fran Saleški Finžgar. Dne 5. avgusta letos pa je praznoval biserno mašo, torej šestdesetletnico mašniškega posvečenja. Ker ne ljubi zunanjih slovesnosti, je praznoval ta jubilej skromno in tiho v ožjem prijateljskem krogu v najlepšem kotičku Gorenjske — v Martuljku pri Kranjski gori. Tam si je med macesni in travniki pod edinstveno Martuljkovo gorsko skupino ob bogoslovski kapelici zgradil svojo »hajto«. Sicer bi jo praznoval pri svoji »Murki« pod Stolom, a so mu jo vojne razmete uničile.

RAZNE NOVICE

Slovenska kulturna akcija

v Buenos Airesu je izdala prvo dvojno številko revije Meddobje na 80 straneh + VIII umetniških prilog + trobarven lesorez Bare Remeč. Cena izvodu 400 lir. Nadaljnji dve številki tega letnika (po 64 str. + VI) bosta po 250 lir. V tem poslovnem letu izidejo še tri knjige: Knjiga razprav »Vrednote« na 160 straneh za 600 lir, zbirka novel Stanka Kocipra »Mertike« na ca 200 straneh za 600 lir, v platno vez. 700 lir, v usnje 1000 lir in 11. zvezek Preglednih izbranih spisov pod naslovom »Moj svet in moj čas« na ca 350 straneh za 800 lir, v platno vez. 1100 lir, v usnje 1300 lir.

Kdor naroči vse publikacije in jih plača do konca 1. 1954, plača skupno samo 2500 lir, za v platno vez. 3000, v usnje 3500 lir.

Ustvarjalni člani imajo pri posameznični kot pri skupni naročbi 25% popusta.

Naročila sprejema slovenska kulturna akcija, Granaderos 61, Buenos Aires. Denarna nakazila na ime: Ladislav Lenček C.M. Cochabamba 1467, Buenos Aires. Zahtevajte prospekte s podrobnostmi navedbami! Izpopolnite svojo slovensko knjižnico z najlepšim in najboljšim slovenskim berilom!

Letošnji muhasti „Veliki šmaren“

Kaj vse so si ljudje obetali od letošnjih srednjoletnih počitnic! Od morja do jezer in od najneznatnejše vasice pa do velikih mest in do najvišjih vrhov, vse bi ljudje oblezili... če bi Bog dal lepo vreme. Pa Bog ga ni dal. Ob polnih nahrbtnikih in kovčkih so ljudje v nedeljo zjutraj s kislimi obrazmi strmeli v čez noč spremenjeno vreme, ki se prav nič ni zmenilo za njihovo nejevoljo. Miren, a vztrajen dež je ves dan hladil razgreto ozračje. A ne samo pri nas; po vsej severni in srednji Italiji je slabo vreme oviralo veseli potek poletnih počitnic. Kljub temu pa so stotisoči in stotisoči zapustili velika mesta, namenjeni v vse smeri. Iz Rima je v teh dneh odpotovalo skoro en milijon ljudi z raznimi prevoznimi sredstvi. Isto poročajo iz drugih velikih mest. Nasprotno pa so ligursko obalo preplavili tuji iz vseh krajev. Velikanski je bil naval tujcev pred-

vsem v Benetkah, kjer so avtomobili in avtokorjere napolnile vse garaže in stalo celo na cesti v nepreglednih vrstah. V srednji in južni Italiji pa je nasprotno bilo vreme lepo.

Rešili so truplo speleologa Loubensa

Pred dvema letoma se je pri raziskovanju največje jame sveta, Pierre Saint Martin, v Franciji, smrtno ponesrečil slavni jamoslovec Marcel Loubens. Njegovi prijatelji so vse poizkusili, da bi potegnili truplo na dan, a radi velikih ovir se jim do letos to še ni posrečilo. Predvsem so jih ovirali močni slapovi ledeno mrzle vode. Šele v nedeljo se je najpogumnejšim raziskovalcem posrečilo, da so aluminjasto raketno dvignili na dan. Reševanje je zelo oviralo izredno slabo vreme s snegom in ledom, ki je gorske poti spremenilo v ledene drče.

Deset milijonov ljudi prizadetih od poplav v Indiji

Po uradnih vestih iz Dahe je okrog 10 milijonov ljudi moralo zapustiti svoja bivališča radi poplav, ki sta jih povzročili reki Brahmaputra in Ganges v vzhodni Bengaliji. Očividci poročajo, da človek ne pomni, da bi kdaj kakšna poplava zajela tak ogromen obseg kakor ta v Bengaliji. Od 54 tisoč kvadratnih milj, ki jih obsega Bengalija, je ena tretjina pod vodo. Povodenj je prizadela neprecenljivo škodo, a k sreči ni zahtevala veliko človeških žrtev. Kljub temu pa grozijo prebivalstvu druge strašne nesreče, kakor lakota, nalezljive bolezni in še posebno divje živali in kače, ki so se tudi zatekale za ljudmi na vzpetine in tam povzročajo med obupanim prebivalstvom velik strah. V Dahi je petnajst ljudi umrlo vsled kačjih pikov.

Kako rastejo nebotičniki

Kot gobe po dežju, če pomislimo na nebotičnik z 22 nadstropji, ki so ga postavili, seveda v Ameriki, z montažnimi aluminijevimi opekami v 14 urah. Če bi zidove delali iz opeke, bi za to delo potrebovali najmanj dva meseca.

STRŽAŠKEGA

SLOVENSKA PROSVETA V TRSTU

Vas vabi na

SLOVENSKI TABOR

ki bo v nedeljo 22. avgusta na Opčinah pri Trstu. NASTOPILO BODO PEVSKI ZBORI, solisti in pevske skupine: GORIŠKI moški zbor pod vodstvom prof. Fileja, mešani pevski zbor iz RUPE pod vodstvom Nika Pavletiča, MAČKOVJANSKI zbor pod vodstvom Dušana Jakomina, ROJANSKI »Metuljček« in baritonist MARIJAN KOS.

TRŽAŠKI, GORIŠKI IN KOROŠKI pesniki bodo brali iz svojih del. BESEDO ROJAKOM bo spregovoril naš priljubljeni govornik msgr. dr. JAKOB UKMAR.

Dolinski fantje in dekleta pa bodo izvajali dramsko sliko: DOMOVINA - MATI. Sodeluje dekliski pevski zbor s Šklednja in glasbenik Marij Sancin.

Tabor se bo razvijal v pestrih narodnih nošah. Po taboru pa bo v senci kostanjev ob prigrizku in dobri kapljici prijetno družabno razpoloženje. Pesem in glasba bo dvigala naša srca.

Tabor bo na vrtu sredi vasi, na bivšem tramvajskem zemljišču. Začetek je ob 16. uri.

Vstopnice dobite pri farnih zastopnikih ali v trgovini Lupša v Trstu. V nedeljo pa ves dan na Opčinah pred tabornim prostorom.

Ne čakajte na tramvaj zadnji trenutek. V okolici naročite avtobus!

Iz Rojana

Slavje, ki ga je doživela Marija preteklo nedeljo v naši župniji, je dokazalo ponovno, kakšno izredno moč ima Marija nad človeškimi srci. Vse je ogrela, vse je pritegnila; vsakdo je hotel vsaj nekaj prispevati za Marijino čast. Ves dan je deževalo in bali smo se, da nam bo slabo vreme pokvarilo dolgo pričakovani praznik. Strah je bil odveč. Marija je poskrbela tudi za lepo vreme.

Ob petih popoldne je monsignor kanonik Kramarič blagoslovil Marijin kip v župni cerkvi. Takoj nato je številna skupina fantov iz Lajnarjev in Piščancev obstopila kip, da ga varno ponese na novi dom. Zaprtili smo župno cerkev in se razvrstili v procesiji. Dež je ponehal. V procesiji se je oglasila pesem in molitev. Godba iz Trebč je poživljala procesijo z lepimi Marijinimi pesmimi.

rijinimi pesmimi.

Ko se je začela pot vzpenjati, je Marijo pozdravil že prvi slavalok. Nato so se vrstili vedno novi. Našli smo jih vsaj deset. Nekateri so bili naravnost umetniški. Posebno lep slavalok je stal sredi vasi Piščanci. Vsaka hiša je hotela počastiti Marijo, vsa okna so se spremenila v en sam svet.

Sredi zelenja, evetja in lučk smo zagledali pri Lajnarjih Marijino kapelico. Vablivo nas je pozdravljala. Okrog nje se je nabralo nad tisoč ljudi. Po blagoslovu kapelice je navdušeno pozdravil Marijo v imenu domačinov 10-letni Edi Piščane in nato v imenu Marijine družbe Kristina Bembič.

V govoru nas je monsignor Kramarič vabil, naj bi častili Marijo predvsem s posnemanjem njenega življenja. Takoj nato se je iz množice oglašil starejši mož g. Piščane Jože, ki je izrazil veselje ljudi, da je prišla Marija med nje in se zahvalil g. župniku in g. kaplanu za trud. Sedaj so fantje postavili Marijin kip v kapelico. Prav takrat pa je sonce prodrlo izza oblakov in s poslednjimi žarki osvetlilo Marijin obraz.

Sledilo je najlepše — večerna sv. maša v novi kapelici. Mrak je legal na zemljo, naša pesem in molitev pa sta se dvigala

Zobozdravnik

Dr. STANISLAV PAVLICA

v via Rittmeyer štev. 13

sprejema od 9 - 13 in 17 - 19

Telef. št. 31813 TRST Telef. št. 31813

Odgovorni urednik: Stanko Stanič
Tiska tiskarna Budin v Gorici

OBVESTILO

TVRDKA G. KERŽE

TRST, Piazza San Giovanni št. 1 - Telefon 35-019

ki obstoja in deluje nepretrgoma že 88 let v solidnem in neumornem delu, je na željo svojih cenjenih odjemalcev

USTANOVILA

oddelek za izvoz darilnih paketov z raznovrstnim blagom za Jugoslavijo in ostale države, ki že deluje v polnem obsegu.

Vsi, ki niste bili do danes obveščeni o našem novem poslovanju in želite svojim sorodnikom in prijateljem pokloniti kakršnokoli darilo, kakor: živila, tekstilno blago, radiosprejemnike, glasbila, pisalne, šivalne ali pralne stroje, električne sesalce za prah, električne hladilnike - Frigideires, štedilnike na drva, plin ali elektriko, nerjaveč namizni pribor, porcelan, bicikle, motoscootere itd. itd., Vas vljudo vabimo, da se zglasite osebno ali pisмено pri nas na zgornjen naslovu.

Postreženi boste točno, po konkurenčnih cenah in s kvalitetnim blagom!

Mati božja joče

(Nadaljevanje in konec)

Začeli so se hitro tudi čudeži; največ razna ozdravljenja, pa tudi druge zasebne zadeve, ki so bile uslišane na čudežen način.

Od nadškofa postavljen tribunal je medtem zasliševal priče. Ze prvi mesec je bilo nad 200 prič čudežev, ki so se zgodili v zvezi s solzami Matere božje.

Ustanovili so tudi zdravniško komisijo, kateri predseduje župan, ki je sam zdravnik; sestoji iz 15 članov. Do sedaj je bilo prijavljenih čez 600 čudežnih ozdravljenj, katerih seveda ne bodo vseh preiskovali; zbrali bodo le najpomembnejša.

Se nikoli ne ni pojavilo v cerkveni zgodovini, da bi se zgodilo v enem kraju, v tako kratkem času, toliko čudežev. Zato se je tudi cerkvena oblast izrekla tako hitro, — kar je tudi nenavadno — ker navadno čakajo precej časa, kot n. pr. v Banneuxu (Belgija) od 1933 do 1942, torej 9 let.

»Osservatore Romano« od 18. dec. 1953 je prinesel naslednje poročilo:

»Škofje Sicilije, zbrani včeraj na redni konferenci v Bogheria (Palermo), so poslušali poročilo njegove Ekselence Hektorja Baranzini-ja, nadškofa v Sirakuzi, o

solzah kipa brezmadežnega Sreca Marijinega, katere so se pokazale dne 29., 30., 31. avgusta in 1. sept. tega leta. Ko so pazljivo pregledali in preiskovali originalne dokumente, so sklenili soglasno, da ni dvoma o bistvu solz. Želijo, naj bi ta pojav nebeške Matere pripomogel k zdravljenju pokori in vedno večjemu čiščenju brezmadežnega Sreca Marijinega. Želijo tudi, da se zgradi cerkev v ta spomin.«

Ko se je zvedelo za to dogodka, so začeli prihajati ljudje od vseh krajev; dosti bolnikov je kar naenkrat čudežno ozdravelo. Kdor ne more priti osebno, pa piše. Vsak dan dobiva odbor na stotine pisem, na katere seveda tudi odgovorijo. Največ ljudi prosi za malo bombaža (vate), s katerim so se dotaknili oči tega kipa. Tako se zgodi tudi na ta način dosti ozdravljenj po raznih državah. Iz vseh delov sveta prihajajo zahvale za uslišane prošnje.

Seveda je mnogo bolj važno ozdravljenje duš. V mestu in okolici se je spreobrnilo veliko število takih kristjanov, ki nosijo ime kristjan le zato, ker so vpisani v krstni knjigi.

Zakaj joče Mati božja?

Kakor je bilo prejšnje stoletje imenovano stoletje pare in sedanje stoletje elektrike in atomske sile, tako bi ga lahko imenovali tudi stoletje čudežev. Nikoli prej

proti nebu. Klicali sta božji blagoslov na naše družine, naše bolnike in na vso župnijo.

Ob koncu smo se z zahvalno pesmijo zahvalili Bogu za nepopisno lepo doživetje. Gospod župnik je še z nekaj besedami pohvalil požrtvovalnost ljudi, ki so pripravili Mariji tako lep domek in tako zmagoslavno pot.

Ze v temi smo se razhajali po blatnih poteh, toda srečni in zadovoljni.

D A R O V I ZA MARIJANIŠČE NA OPČINAH

Dobrotnica od Sv. Ivana lir 1000; N. N. lir 5000.

Bog plačaj!

Z GORIŠKEGA

God goriškega nadškofa

Pretekli torek 17. avgusta je imel god goriški nadškof msgr. Hijacint Ambrosi. Ob tej priliki mu je stolni župnik msgr. Jožef Velci v imenu vse duhovščine izrekel prisrčna voščila. G. nadškofu so se poklonili tudi zastopniki civilnih oblasti in katoliških organizacij. Tudi naš list mu v svojem imenu in v imenu vseh vernikov prisrčno čestita z željo, naj ga Gospod prav vodi, da bo z modro in krepko roko vodil čredo, ki mu je izročena. Vsi pa molimo za svojega škofa.

Vzorni teden za može in fante v Gorici

Prihodnji teden od nedelje 22. do 29. avgusta se bo vršil v Gorici pri Sv. Ivanu poseben vzorni teden za može in fante ob priliki Marijinega leta. Spored bo naslednji:

Začetek v nedeljo 22. zvečer ob 8.30. Ponedeljek 23. 8.: zjutraj ob 6.30 sv. maša; po sv. maši pridiga in blagoslov. Zvečer ob 8. uri premišljevanje, litanije M. B. in blagoslov.

Torek 24. 8. in vse naslednje dni v tednu ostane spored isti kot v ponedeljek.

V nedeljo 29. avgusta bo zaključek vzornega tedna zjutraj ob 8. uri s sv. mašo in skupnim sv. obhajilom.

Vzorni teden bo vodil preč. g. misijonar Ludovik Šavelj.

Može in fante! Vzorni teden je namenjen vam in samo vam. Marija kliče in vabi slovenske fante v Gorici in okolici, da se tega svojega tedna gotovo udeležijo. To naj bo za vas prava duhovna prenovitev ob koncu poletnih počitnic. Zato pričakujemo, da se boste vzornega tedna radi in v velikem številu udeleževali.

Slov. kat. prosv. društvo iz Gorice priporoča

Goričanom, naj se udeležijo slovenskega tabora, ki bo na Opčinah pri Trstu v nedeljo 22. avgusta ob 16. uri. Namen društva je bil, priskrbeti za vožnjo iz Gorice v Trst avtobuse, a so ti žal tako v Gorici in Gradišču kakor tudi v Vidnu vsi oddani za na daljše proge. Zato priporočamo, da se peljete z vlakom do Trsta, od tod pa s tramvajem do Opčin.

Msgr. Novak odstopil

Kot poroča zadnja številka goriškega Škofijskega lista, se je msgr. Alojzij Novak odpovedal kanoniškemu mestu v goriškem stolnem kapitulju. Msgr. Novak je prišel v Gorico za kanonika leta 1944 ter je letos praznoval desetletnico kanoništva. Prej je bil nad trideset let za župnika in dekana v Črnicah. Pokojni nadškof msgr. Margotti mu je podelil mesto kanonika zaradi zaslug, ki si jih je stekel kot dolgoletni vzorni župnik in dekan. Po vojni, oziroma po vrnitvi Italije v Gorico pa se je položaj spremenil. Goriška prefektura je msgr.

Novaku odvzela plačo pred štirimi leti in mu je kljub vsem prošnjam in protestom ni hotela vrniti, čeprav je imel do nje kot optant vso pravico. Vsled tega se je msgr. Novak naveličal biti kanonik brez plače, to je delavec brez plačila, in je rajši odstopil. — Gotovo, da to ni v čast onim, ki so krivi, da je do tega prišlo.

Goriški nadškof msgr. Ambrosi je imenoval msgr. Novaka za častnega kanonika goriškega stolnega kapitulja.

Zmanjšana kriza v ladjedelnih CRDA

Ravnateljstvo oddelka za izdelavo železnih vagonov v CRDA je dobilo od ministrstva za promet naročilo za izdelavo 1000 železnih vagonov za Pakistan. Na natečaju, ki se je vršil v New Yorku, je konkurirala tudi CRDA in je zmagala. Razumljivo, da so to vest delavci sprejeli z velikim veseljem. Za marsikoga je zagotovljeno delo za precej časa, vendar kriza s tem ni še odpravljena. Se vedno je 1600 delavcev izven proizvodnje, kajti pomoli so prazni in nimajo sedaj nobene ladje več v delu, razen neznatnih popravil »Mariposaa«.

Na trgu Sv. Antona v Gorici so našli 200 let staro okostje

Pri popravilnih delih na trgu sv. Antona so delavci našli na okostje staro nad 200 let. V 18. stoletju je bil na trgu sv. Antona samostan z vrtom, kamor so pokopavali redovnike, in najdeno okostje je brez dvoma eno izmed številnih mrtvecev pokopanih na takratnem pokopališču.

Zahvala

Mater slovenskih otrok, ki so obiskovali slov. počitniško kolonijo v šoli v ulici Croce, se ob zaključku te kolonije najiskrenejše zahvaljujejo g. županu Bernardisu, občinskemu svetniku Bratužu, vsem učiteljem in gospe pomočnici, ki so tudi letos

priskrbeli za njihove malčke prijetne počitnice. Še posebno se zahvaljujemo g. županu za prijazen obisk in dar vsem otrokom.

Ronki

Med tukajšnjimi Slovenci je bila splošno znana in globoko spoštovana gospa Franka Urdih, žena policijskega upokojenca. Ze dalj časa je bolehal na obeh, in ker je grozilo, da zgubi vid, se je odločila za nevarno operacijo, ki jo je uspešno izvršil specialist tržaške bolnice. Toda v torek 10. avgusta je nepričakovano prišla žalostna vest, da je gospa Franka ob nenadni slabosti izdihnila. Kar verjeti nismo mogli tej novici in vendar je bila resnica. Naslednji četrtek je bila prepeljana iz Trsta v Ronke, kjer je bila ob veliki udeležbi sorodnikov in znancev položena k večnemu počitku. Globoka žalost ob izgubi tako plemenite, požrtvovalne in zavedne gospe je ob tem žalostnem trenutku presunila srca navzočih. Saj smo pokopali ženo, na kakršno je lahko ljudstvo ponosno; odlikovala jo je izredna ljubezen do Boga in domovine. Saj je bila ena izmed prvih in najzvestejših sodelavk pri verskih in katoliških organizacijah in pri katoliškem časopisju — tako pred 50 leti v Opatjem selu, kjer je bila rojena; nato po prvi svetovni vojni na Mirenskem gradu pri misijonarjih in po raznih službah v Italiji, kakor tudi v Ronkih po drugi vojni, ko sta z možem, daleč na okrog znanim »gospodom Karlom« s svojim krščanskim zgledom, odkrito besedo in nesebično požrtvovalnostjo mnogo pripomogla k zavedi in ugledu tukajšnjih Slovencev. Da je »Katoliški glas«, Mohorjeve knjige in podobno dobro čtivo našlo pot v mnoge slovenske družine v Ronkih, je predvsem za sluga rajne gospe Franke. Hudo jo bodo zato pogrešali ne le težko prizadeti gospod Karlo in sorodniki, marveč prav vsi zavedni slovenski in krščanski naseljenci. Bog bodi blagi pokojnici Plačnik, preostalim pa Tolažnik.

Obisk

Pretekli teden se je mudil v Gorici še neki drug slovenski duhovnik begunec Franc Gaber. Ta je pa v službi v Severni Ameriki v mestu Duluth v Minnesoti ob Velikih jezerih, kjer je misijonaril Friderik Baraga. V Evropo je prišel na počitnice ter se je mimogrede ustavil tudi v Gorici. Obiskal je Sv. Višarje. Namen ima ogledati si še Švico, Nemčijo, Francijo z Lurdom ter prihodnji mesec september odpotovati zopet v Ameriko.

DARILNE POŠILJKE

naročajte samo pri stari, svetovnoznani, v tej stroki specializirani tvrdki vašega zaupanja

CITRUS

IMPORT & EXPORT

Lastnik: Aleksander Goljevšček

TRST - Ul. Torrebianca 27 - Telefon 2-44-67 - Poštni predal 522

kjer boste najsolidneje postreženi.

Poleg živil pošiljamo tekstilno blago, namizni pribor, porcelan, radijske aparate, bicikle, motocikle, motoscootere, harmonike in druga glasbila, pisalne in računske stroje, električne sesalce za prah, električne hladilnike (frizidre), gospodarske stroje in sploh vse za gospodarstvo in gospodinjstvo.

bo v kratkem uslišal. Moj Sin se da preprostiti!

Med 14. febr. in 8. dec. 1876 je izpovedala v Estelle Faguet med drugim: »Predvsem sem prišla za spreobrnjenje grešnikov. Zakladi milosti mojega Sina so odprti! Molite! Molite!«

Dne 30. junija 1877 je naročila Justini Szafinski v Dietrichswalde (Nemčija) med drugim: »Želim, da molite vsak dan rožni venec!«

V Fatimi (Portugalska) 13. okt. 1917 trem otrokom Luciji, Francišku in Jacintu: »Prišla sem, da opominam vernike, naj spreminijo življenje in ne žalijo več Boga z grehi, ki je že tako močno žaljen. Molite rožni venec, poboljšajte se in delajte pokoro za vaše grehe!«

Dne 25. maja 1947 deklici Bärbel Ruess v Nemčiji med drugim: »Molite in doprinasajte žrtve za spreobrnjenje grešnikov.«

Dne 12. aprila 1947 v Rimu Brunu Cornacchiolu, tramvajskemu uslužbencu, med drugim: »Je treba dosti moliti, dnevno rožni venec za spreobrnjenje grešnikov in nevernikov in za edinost med kristjani.«

In sedaj v Sirakuzi ne več besed, marveč samo solze.

Ako človek joče, je to od veselja ali od žalosti. Mati joče od veselja če doleti otroka velika sreča, n. pr., ko se je sin vrnil

iz vojnega ujetništva, ali če sin postane duhovnik itd. Toda največkrat joče mati od žalosti, ko vidi, da vsi njeni opomini in svarila nič ne pomagajo in gre otrok po lastni krivdi v nesrečo in pogubo.

To lahko domnevamo o nebeški Materi. Ko je že tolikokrat opominjala in svarila, a si nobeden tega ne vzame za resno, ko vidi, da je vse njeno delo zastoj, ji ne preostaja kot samo še solze.

Nadškof Ettore Baranzini je v enem izmed govorov pred čudodelnim kipom rekel med drugim:

»Lahko si mislimo, Mati božja je jokala, ker vidi, kako njenega Sina žalijo mnogi ki so bili odrešeni z njegovo Krvjo, ki so pozabili, da so bili odrešeni z njegovo Krvjo, in ne samo pozabili, marveč se s sovraštvo, s satanskim sovraštvo bojujejo proti Jezusu, evangeliju in Cerkvi. Jezus joče radi naših grehov, ki se vedno bolj množijo v brezbožnem, materialističnem svetu. 20. stoletje je stoletje zmage materije, čutnega uživanja in duševne zmede.

Madonna joče, ker nas hoče ganiti, da bi mi jokali radi naših grehov in nezvestobe.«

Da, solze Matere božje niso solze veselja, marveč solze skrbi in žalosti.

Ali je to Njen zadnji opomin?

R. L.